

Sygn. akt IXKa 188/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 maja 2013r.

Sąd Okręgowy w Toruniu - IX Wydział Karny - Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący - SSO Mirosław Wiśniewski

Sędziowie - SSO Rafał Sadowski

-SSO Andrzej Walenta (spr.)

Protokolant - st. sek. sąd. Katarzyna Kotarska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu **Grażyny Roszkowskiej** po rozpoznaniu w dniu 09 maja 2013r.,

sprawy **K. J.** oskarżonego o przestępstwo z art. 178a§ 1 kk,

na skutek apelacji wniesionej przez **Prokuratora Rejonowego (...) w T.** od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 14 lutego 2013r.. sygn. akt VIIIK 21/13

I. **zmienia** zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 63§2 kk na poczet orzeczonego w punkcie „III” wyroku środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 09 grudnia 2012r.;

II. w pozostałym zakresie **utrzymuje w mocy** zaskarżony wyrok;

III. **zwalnia** K. J. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za II instancję, zaś wydatkami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IXKa 188/13

UZASADNIENIE

K. J. został oskarżony o to, że:

w dniu 9 grudnia 2012r. w T. na ul. (...) kierował pojazdem marki (...) o nr (...) będąc w stanie nietrzeźwości: wynik pierwszego badania 0,35 mg/l, drugiego badania 0,36 mg/l, trzeciego badania 0,36 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu -

tj. o przestępstwo z art. 178a§1 kk;

Sąd Rejonowy w Toruniu wyrokiem z dnia 14 lutego 2013 roku (sygn. akt VIIIK 21/13);

I. przyjmując, iż wina i społeczna szkodliwość czynu zarzucanego oskarżonemu, który wyczerpuje znamiona występkę z art.178a§1 kk nie są znaczne, a okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, na mocy art. 66§1 i §2 kk oraz art. 67§1 kk warunkowo umorzył postępowanie karne wobec oskarżonego na okres 2 lat próby;

II. na podstawie art. 67§3 kk i art. 39 pkt 7 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w wysokości 500 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w W.;

III. na podstawie art. 67§3 kk w zw. z art. 39 pkt 3 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 roku, z wyłączeniem pojazdów, do których uprawnia prawo jazdy kat. C i C+E;

IV. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu kwotę 60 złotych tytułem opłaty sądowej i obciążył go wydatkami w wysokości 90 złotych.

Od powyższego wyroku apelację wniósł prokurator zaskarżając wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego.

Wyrokowi zarzucił niesłuszne niezastosowanie wobec oskarżonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym w sytuacji gdy jest to celowe i konieczne dla zaspokojenia społecznego poczucia sprawiedliwości.

Powołując się na powyższy zarzut prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie III przez orzeczenie wobec oskarżonego na podstawie art. 67§3 kk w zw. z art. 39 pkt 3 kk zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 roku, z zaliczeniem okresu zatrzymania prawa jazdy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora była pozbawiona słuszności, choć niezależnie od jej zarzutów sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w punkcie III tego wyroku poprzez zaliczenie na poczet orzeczonego tamże środka karnego okresu zatrzymania prawa jazdy.

Nie ma racji skarżący podnosząc, że orzeczenie w przedmiocie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zostało ukształtowane w sposób nieprawidłowy.

Według prokuratora fakt, że oskarżony jest kierowcą zawodowym oraz względ na potrzebę realizacji celów prewencyjnych oraz zaspokojenia społecznego poczucia sprawiedliwości uzasadniał orzeczenie wobec oskarżonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku.

Ze stanowiskiem prokuratora nie można się zgodzić. Wszystkie okoliczności, na które powołał się skarżący domagając się zmiany zaskarżonego wyroku w kierunku postulowanym w apelacji zostały uwzględnione przez sąd meriti. Sąd Rejonowy słusznie uznał, że pozbawienie oskarżonego prawa prowadzenia pojazdów wszystkich kategorii z wyłączeniem kategorii C i C+E będzie wystarczające do realizacji celów kary biorąc pod uwagę dotychczasowy nie budzący najmniejszych zastrzeżeń sposób życia oskarżonego, co należy oceniać w kontekście jego wieku (45 lat). Poza tym nie ulega wątpliwości, że zakres przedmiotowy zakazu jest ściśle powiązany z rodzajem pojazdu jaki prowadził oskarżony popełniając przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, tj. samochód osobowy. W pierwszej więc kolejności oskarżonego pozbawić należało prawa kierowania tego rodzaju pojazdami i tę powinność sąd meriti w pełni zrealizował.

Ukształtowanie zakazu prowadzenia pojazdów jako zakazu kierowania wszelkimi pojazdami oprócz kategorii C i C +E uzasadniał też stopień winy oskarżonego oraz stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu. Należy przypomnieć, że oskarżony jechał w porze nocnej mając 0,35 mg/l oraz 0,36 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu co oznacza, że minimalnie bo o 0,1 mg/l przekroczył próg stanu nietrzeźwości określony w art. 115§ 16 kk. Niewielki stopień winy oskarżonego oraz równie niski poziom społecznej szkodliwości popełnionego czynu skłonił zresztą sąd meriti do warunkowego umorzenia postępowania w sprawie, o co zresztą wnosił prokurator. Te same okoliczności uzasadniały orzeczenie o środku karnym zakazu prowadzenia pojazdów w kształcie zaproponowanym przez sąd I instancji.

Także postawa oskarżonego po popełnieniu czynu stanowiącego przedmiot sprawy (oskarżony wyraził skruchę, żałował tego co zrobił oraz zrozumiał naganność swojego zachowania), nie wskazywała na potrzebę orzekania

zakazu prowadzenia pojazdów w surowszym rozmiarze niż orzeczone przez sąd I instancji. Okoliczności sprawy przekonują, że wychowawczo i prewencyjnie oddziaływało już na oskarżonego samo wszczęcie i prowadzenie niniejszego postępowania oraz odczuwana przez oskarżonego aż do tej chwili tj. do momentu rozstrzygnięcia o apelacji prokuratora, obawa o utratę pracy w związku z ewentualnym rozszerzeniem zakazu na kategorie pojazdów C i C+E. Nie było więc potrzeby wzmacniania dolegliwości orzeczenia o karze poprzez rozszerzenie analizowanego zakresu środka karnego na wszystkie kategorie pojazdów mechanicznych.

Poza tym Sąd Rejonowy słusznie uznał, że sytuacja osobista oskarżonego sprzeciwiała się orzeczeniu zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych obejmującego także pojazdy z kategorii C i C+E czyli samochodów ciężarowych. Oskarżony od 2011 roku pracuje w charakterze kierowcy. Obecnie jest zatrudniony na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w firmie transportowej. Pozbawienie oskarżonego prawa prowadzenia pojazdów kategorii C i C+E spowodowałoby więc, że utraciłby on wykonywaną od kilku lat pracę. Tego rodzaju konsekwencja stanowiłaby zbyt dużą dolegliwość, niewspółmierną do wagi popełnionego czynu oraz dotychczasowej prezentowanej przez oskarżonego nienagannej postawy. Również więc względem sytuacji osobistej oskarżonego uzasadnia wyłączenie z zakazu kierowania pojazdami pojazdów z kategorii C i C+E, dlatego też zaskarżony wyrok w kwestionowanym przez prokuratora zakresie został utrzymany w mocy.

Niezależnie od zarzutów apelacji sąd odwoławczy dostrzegł, że orzeczenie o środku karnym zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych jest niepełne gdyż nie zawiera rozstrzygnięcia o zaliczeniu na poczet wyżej wymienionego zakazu okresu zatrzymania oskarżonemu prawa jazdy. W związku z powyższym sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w punkcie III w ten sposób, że zaliczył na podstawie art. 63§2 kk na poczet orzeczonego tamże środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 9 grudnia 2012r.

W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok został utrzymany w mocy. Nie wystąpiły bowiem żadne uchybienia stanowiące bezwzględne przyczyny odwoławcze będące podstawą do uchylenia lub zmiany wyroku z urzędu w dalszej części.

Na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 624§1 kpk sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego z obowiązku poniesienia kosztów sądowych należnych za drugą instancję, obciążając wydatkami postępowania odwoławczego Skarb Państwa.